

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 71.249 van 28 januari 1998
in de zaak A. 67.051/X-6498.**

In zake : Rudi VAN CAMP,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. SCHYVENS,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Sint-Jozefstraat 43

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33.

tussenkomen de partij :

de gemeente LINT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. ROMBAUT,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Justitiestraat 18.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Rudi VAN CAMP
op 5 januari 1996 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van het besluit van 28 augustus 1995 van de
gemachtigde ambtenaar waarbij aan de gemeente Lint de
bouwvergunning wordt afgegeven met betrekking tot een
terrein gelegen Lintseheide te Lint "tot wijziging (van)
bouwvergunning nr. 332.738 dd. 13.1.94. De vorige
bestemming stapelplaats en parkeerruimte te vervangen
door een nieuwe bestemming nl. aanleg containerpark en
plaatsen van KGA kluis op dit containerpark";

Gelet op het arrest nr. 60.601 van 28 juni 1996 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen en de vordering tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 2 september 1996;

Gelet op de beschikking van 6 september 1996 die de tussenkomst van de gemeente Lint toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. CLEMENT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 28 oktober 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 november 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. SCHYVENS, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat H. SEBREGHTS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat R. ROMBAUT, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. CLEMENT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het arrest nr. 53.232 van 11 mei 1995, op vordering van verzoeker, de schorsing van de tenuitvoerlegging heeft bevolen van het besluit van 13 januari 1994 van de gemachtigde ambtenaar van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden waarbij aan de Intercommunale Grondbeleid en Expansie Antwerpen (I.G.E.A.N.) een bouwvergunning wordt verleend voor de "aanleg van een stapelplaats en parkeerruimte" op een perceel gelegen te Lint, Lerenveld, kadastraal bekend Sectie D, nrs. 284a/deel en 2781/deel; dat het arrest overweegt dat de bij besluit van 13 januari 1994 verleende bouwvergunning niet lijkt te voldoen aan de motiveringsverplichting, opgelegd bij de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, doordat de vermelding van de bestemming van het terrein ontbreekt, de nadere bestemming van de stapelplaats en parkeerruimte evenmin is aangegeven, ook niet op de bijgevoegde bouwplannen, niet duidelijk is wat er precies zal worden gestapeld en het dossier hierover evenmin duidelijkheid verschaft; dat de gemachtigde ambtenaar de vergunning op 28 augustus 1995 heeft ingetrokken omdat "de bouwvergunning dd. 13.1.94 niet gemotiveerd werd (...), dat door de gemeente Lint een aanvraag tot wijziging van de bouwvergunning dd. 13.1.94 werd ingediend op 29.6.95, de vorige bestemming stapelplaats en parkeerruimte wordt vervangen door een nieuwe bestemming nl. de aanleg van een containerpark (...)" ; dat de thans bestreden beslissing deze nieuwe aanvraag van 29 juni 1995 inwilligt; dat zij de aanleg betreft van een containerpark en de plaatsing van een kluis voor klein gevaarlijk afval, op enkele meters van het eigendom van verzoeker; dat zij vermeldt dat de bouwplaats gelegen is in een gebied voor ambachtelijke bedrijven of voor kleine en middelgrote ondernemingen, dat gebieden voor ambachtelijke bedrijven of voor kleine en middelgrote ondernemingen mede bestemd zijn voor kleine opslagplaatsen van goederen, gebruikte voertuigen

en schroot, met uitzondering van afvalproducten van schadelijke aard, dat rond het containerpark een 6 meter breed groenscherm wordt aangeplant, dat het eigendom gelegen is in het verdelingsplan "Luitersheide" 10-068-15 ambachtelijke zone, dat in het verdelingsplan de bufferzone van het gewestplan is opgenomen, dat in de bufferzone geen werken plaatsvinden;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het perceel begrepen is in een verkaveling en de bestreden vergunning voldoet aan de voorschriften ervan, zodat verzoeker geen belang heeft;

Overwegende dat het bouwperceel gelegen is binnen een verdelingsplan van de "Ambachtelijke zone, Lintersheide 2e fase" van de gemeente Lint, opgemaakt door de Intercommunale Grondbeleid en Expansie Antwerpen (I.G.E.A.N.); dat de bestreden beslissing niet vermeldt dat het bouwperceel gelegen is binnen de omtrek van een behoorlijk vergunde verkaveling; dat de stukken die worden overgelegd betrekking hebben op een verdelingsplan waarvoor de gemachtigde ambtenaar een akkoord heeft betuigd; dat zij niet kunnen beschouwd worden als een verkavelingsvergunning als bedoeld bij de artikelen 56, 57, 57bis en 48 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, thans de artikelen 54, 55, 56 en 46 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, doordat zij niet werden opgemaakt met gebruikmaking van het model bepaald in de bijlage III van het koninklijk besluit van 22 juni 1971 tot bepaling van de publiekrechtelijke personen voor wie de bouw- en verkavelingsvergunningen worden afgegeven door de gemachtigde ambtenaar, de vorm waarin deze zijn beslissingen neemt en de behandeling van de aanvragen tot verkavelingsvergunning; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat de tussenkomen de partij opwerpt dat niet de Raad van State maar de burgerlijke rechter kennis zou moeten nemen van het geschil, daar het in wezen een eigendomsbetwisting betreft; dat met betrekking tot het belang van verzoeker de tussenkomen de partij het volgende stelt :

"Wat is trouwens het belang terzake van verzoekende partij? Welk voordeel meent hij te kunnen hebben bij een eventuele vernietiging van de bouwvergunning?

Hij woont op meer dan 50 meter van welkdanige activiteit ook in het kader van het containerpark. Hij heeft geenszins een rechtstreeks zicht op de bouwwerken (voor zover in een containerpark sprake kan zijn van bouwwerken).

Het rechtens vereiste belang dat verzoeker zou kunnen hebben is het nodige respect voor de ruimtelijke aanleg in de omgeving (R.v.St. 46.805, 20 april 1994, S.P.R.I. Immar/Sankt Vith in Rec. Arr. R.v.S. 1995, 30).

Noch in het verzoekschrift, noch in de memorie van wederantwoord, overtuigt verzoeker dat de concrete uitvoering van het containerpark op enige wijze de ruimtelijke orde en aanleg zou verstoren.

De argumenten van verzoeker zijn geen argumenten van stedenbouw en ruimtelijke ordening, louter argumenten van leefmilieu -welke dienen geweerd in huidige procedure en exclusief thuishoren in een door verzoeker niet gehandhaafd beroep tegen het besluit waarbij de milieuaanvraag wordt gegund.

Overigens blijkt uit de procedure milieuvergunningsaanvraag dat geen van de door verzoeker geformuleerde bezwaren omtrent de milieu-effecten en eventuele milieu-hinder, stand houden.

(...)"

Overwegende dat het voorwerp van het beroep een bouwvergunning is; dat de Raad van State bevoegd is om een vordering tot nietigverklaring van een bouwvergunning te onderzoeken; dat voorts niet wordt betwist dat verzoeker eigenaar is van een onroerend goed, dat grenst aan het perceel waarvoor de bestreden bouwvergunning werd verleend; dat hij alleen daardoor doet blijken van het rechtens vereiste belang bij de gevraagde vernietiging; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat de tussenkomen de partij nog opwerpt wat volgt : "(...) voor zover de Raad van State zich toch bevoegd acht (...), de onderscheiden belangen af te wegen (...). Volgens dezelfde partij dient de Raad van State het nadeel af te wegen van het openbare belang dat zou voortvloeien uit de vernietiging en dient zonder twijfel het algemeen belang te primeren op het extreem minimale nadeel dat verzoeker zonder vernietiging zal bekomen (...)" ;

Overwegende dat, ingeval het annulatieberoep gegrond is, de Raad van State ertoe gehouden is, op grond van artikel 14 van de gecoördineerde wetten, de bestreden beslissing te vernietigen; dat genoemd wetsartikel geen ruimte laat voor belangenafweging; dat het verzoek tot belangenafweging niet ontvankelijk is;

Overwegende dat het achtste middel luidt als volgt :

"Schending van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgesteld gewestplan Antwerpen (kaartblad 15/8), doordat de bestreden beslissing bouwwerken vergunt binnen een straal van 24 meter van de op het gewestplan voorziene bufferzone, terwijl bufferzones, luidens artikel 14 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen in hun staat dienen te worden bewaard of als groene ruimten dienen te worden ingericht, om te dienen als overgangsgebied tussen gebieden waarvan de bestemmingen niet met elkaar te verenigen zijn of die ten behoeve van de goede plaatselijke ordening van elkaar moeten gescheiden worden";

dat verzoeker stelt dat zijn eigendom gelegen is in woongebied en dat de op het gewestplan voorziene bufferzone ten noorden en ten oosten hiervan is gesitueerd, en de bufferzone deel uitmaakt van het verdelingsplan van de ambachtelijke zone;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt :

"Het gewestplan heeft verordenende kracht. Die wordt gerespecteerd. De vergunning is volledig gelegen in een zonering overeenkomstig dat plan als gebied voor ambachtelijke bedrijven of voor kleine en middelgrote ondernemingen. De gevraagde vergunning hoort thuis in een dergelijk gebied.

Het gebied wordt geregeld door het gewestplan enerzijds en het verdelingsplan 'Luitersheide' 10-068-15 ambachtelijke zone, anderzijds. De eigendom van verzoeker is over een diepte van 50 meter uit de voorliggende straat bouwgrond. Het overige deel is bufferzone voor het gebied voor ambachtelijke bedrijven of voor kleine en middelgrote ondernemingen. Het verdelingsplan van de ambachtelijke zone is volledig overeenkomstig het gewestplan uitgewerkt en genoot de instemming van verwerende partij. Verzoekende partij heeft er geen enkel rechtsmiddel tegen aangewend. Dat verdelingsplan en het daarop door verwerende partij gegeven advies is derhalve nooit aangevochten door verzoekende partij hoewel zij van het bestaan ervan op de hoogte is. Verzoekende partij was niet alleen daarvan op de hoogte. Gezien hij zich op gewestplanbestemmingen beroept, is het duidelijk dat hij wist dat het gebied waarin de aangevochten bouwvergunning wordt afgeleverd, gelegen is in een ambachtelijke zone overeenkomstig dat gewestplan. Verzoeker weet dat aldaar sinds het einde van 1992 wegeniswerken worden uitgevoerd voor de inrichting van deze ambachtelijke zone. Die werken werden vlak bij zijn eigendom uitgevoerd zodat hij niet kan voorhouden daarvan geen kennis te hebben. Deze inrichtingswerken werden nooit bestreden door verzoeker.

Het eigendom van verzoekende partij behoort tot een diepte van 50 meter overeenkomstig de zonering van het gewestplan tot een woongebied. Het achterste gedeelte tussen 50 en 80 meter van zijn eigendom behoort tot de bufferzone die is voorzien op het gewestplan.

Voor het overige is het, omdat bij nauwkeurig opmeten van het gewestplan was gebleken dat het eigendom van verzoekende partij voor 50 meter gelegen is in woonzone en voor 30 meter in bufferzone, dat uiteindelijk het goedgekeurde onteigeningsplan waarover sprake in het verzoekschrift van verzoekende partij, niet door een effectieve onteigening van het gedeelte van het perceel van verzoekende partij werd ten uitvoer gelegd.

Gezien de plannen tot onteigening van de bufferzone niet werden gerealiseerd op het perceel van verzoeker, behoort de bufferzone dan ook nog steeds tot het perceel van verzoeker. In dergelijke bufferzone mogen enkel groenvoorzieningen aangebracht worden. Er is geen enkele vergunning afgeleverd tot uitvoering van werken in die zone. Die bufferzone wordt derhalve gerespecteerd.

Verwerende partij beklemtoont dat de bufferzone deel uitmaakt van het perceel van verzoeker. De vaststelling van het bestreden besluit 'Overwegende dat in het verdelingsplan de bufferzone van het gewestplan is opgenomen' heeft betrekking op de overige percelen waar de onteigeningsplannen wel werden uitgevoerd.

Verzoekende partij meent dat het woongebied ter hoogte van zijn perceel breder wordt en dat ter hoogte van de oostgrens van zijn perceel de bufferzone verder noordwaarts gaat om het woongebied breder en dieper te maken. Hij vergist zich daarin. In plaats van de vaststelling dat de bufferzone ten laatste ter hoogte van de oostgrens van zijn perceel noordwaarts zou worden afgebogen, blijkt zulks na nauwkeurige opmetingen precies ter hoogte van de westgrens van zijn perceel te zijn. Slechts de eerste 50 meter van zijn perceel zijn woonzone en de laatste 30 meter zijn gelegen in het bufferzonegebied (zie stuk 15). Uit de voorgaande elementen blijkt dat door de bouwvergunning de bestemming van het gewestplan niet wordt geschonden en geen werken werden vergund binnen de bufferzone.

(...)

Rond de vergunde werken is er in het paarse gedeelte van het gewestplan zelf bovendien nog een groenscherm van 6 meter voorzien. De werken zijn derhalve vergund op 36 meter (30 meter buffergebied + 6 meter opgelegde groenzone op het te bebouwen terrein zelf - die 6 meter liggen volledig in het paarse gebied van het gewestplan) van de woonzone zodat al de bestemmingen wel degelijk gehandhaafd zijn. De vergunde werken liggen volledig binnen de zone van de ambachtelijke bedrijven of de K.M.O.'s.

De bewering van verzoeker als zouden de werken gesitueerd zijn op 6 meter van zijn eigendom moet dan ook genuanceerd worden in het licht van wat in de vorige paragraaf gesteld werd. Het is wel zo dat de effectieve aan te wenden ambachtelijke zone op 6 meter aan het eigendom van verzoeker paalt. Die 6 meter zijn de voorziene groenzone. Dan is er evenwel het buffergebied met een diepte van 30 meter. Vervolgens komt slechts de woonzone met een diepte van 50 meter. De eigenlijk als ambachtelijke zone nuttig aan te wenden ruimte, bevindt zich m.a.w. op 36 meter van de woonzone van verzoeker. De werken worden niet vergund binnen de bufferzone.

Verwerende partij voegt daar nog aan toe dat de aanleg van het containerpark volledig voltooid werd, met uitzondering van de bouw van de K.G.A.-kluis.

(...)

Het middel is niet gegrond";

Overwegende dat in zijn memorie van wederantwoord verzoeker repliceert als volgt :

"(...)

De overheid, enerzijds, en verzoeker, anderzijds, zijn het oneens over de preciese positionering van de respectieve zoneringen volgens het gewestplan : woongebied, bufferzone, k.m.o.-zone.

Om de rechtmatigheid van haar optreden te kunnen verantwoorden, dient de overheid het bewijs te leveren van de juistheid van de premissen waarop zij haar optreden steunt, te dezen : dient de overheid de juistheid aan te tonen van haar zienswijze aangaande de positionering van de respectieve gebieden.

De overheid komt er niet toe de juistheid van haar standpunt te bewijzen.

(...)

In wezen stelt de overheid in haar verweer twee dingen :

- * het eigendom van verzoeker behoort enkel wat de eerste vijftig meter vanaf de straat betreft, tot de woonzone; het verder gelegen gedeelte vormt de bufferzone;

- * bij verder onderzoek, na de door de overheid gestaakte onteigeningsprocedure, zou zijn gebleken dat deze stelling de juiste is; de eerdere stellingname vanwege de overheid, met name in het kader van de onteigeningsprocedure, zou hebben berust op een niet nader toegelichte, of aannemelijk gemaakte vergissing.

Verwerende partij steunt zich daarbij op het stuk 15 van haar dossier, door haarzelf omschreven als 'kopie van het kadastraal plan met inkleuring van de bufferstrook'.

(...)

Eigenlijk tracht de overheid zichzelf recht te verschaffen, of althans, om zichzelf aan daadwerkelijke controle door de Raad van State te onttrekken. Voor verwerende partij lijkt het te volstaan dat zij poneert dat bepaalde onderzoeken zijn gebeurd, of dat bepaalde opmetingen zijn gebeurd, opdat de eisende partij, en de Raad van State, op grond van die enkele bevestiging vanwege de overheid, zouden dienen aan te nemen dat inderdaad de nodige vaststellingen, opzoeken e.d.m. zijn gebeurd.

(...)

Ter zake van het (toen identieke) verweer, door verwerende partij gevoerd in het kader van de schorsingsprocedure, heeft de Raad in het schorsingsarrest d.d. 28.06.1996 overwogen :

'(0.) dat dit verweer ontwijkend is; dat de Raad van State stuk 15 onvoldoende acht; dat eruit niet af te leiden valt wat de verwerende partij eruit afleidt; dat bij ontstentenis van een stuk bestaande uit een vergrote, gekleurde ondergrond van het gewestplan, waarop de vergunde werken zijn geprojecteerd, in de huidige stand van de rechtspleging moet worden aangenomen dat, aangezien de bufferzone in het verdelingsplan is opgenomen en het eigendom van

verzoeker op 6 meter van de bouwplaats is gelegen en rond het containerpark een groenscherm van 6 meter is vergund, binnen een 24 meter brede strook van de bufferzone werken zijn vergund; dat het middel ernstig is';

Verwerende partij roept thans in haar memorie in dat verzoeker zou hebben ingestemd met het verde-
lingsplan Luitersheide II, en dat hij aldus zijn goedkeuring zou hebben verleend aan de door de overheid gekozen inplanting van de respectieve zonerings.

(...)

Indien het zo zou zijn -wat nog dient bewezen- dat de bouwvergunning in eenklank is met het verde-
lingsplan, dan nog zou niets verzoeker kunnen beletten om thans de onrechtmatigheid van de bouwvergunning in te roepen.

Het ware overigens niet omdat een inbreuk op het gewestplan ook reeds zou zijn voorgekomen in het verde-
lingsplan, dat verzoeker thans niet deze onre-
gelmatigheid zou kunnen inroepen bij het bestrijden van de bouwvergunning.

Evenmin pertinent is de vraag of verzoeker de 'inrichtingswerken' die ter plaatse aan de gang waren, heeft bestreden of diende te bestrijden.

Verzoeker is ook nooit akkoord gegaan om te beschouwen dat zijn eigendom slechts over de eerste 50 meter tot het woongebied zou behoren.

(...)

In zijn verslag in het kader van de schorsings-
procedure heeft de adjunct-auditeur (...) gewezen op volgende overweging in het bestreden besluit :

'dat in het verde-
lingsplan de bufferzone van het gewestplan is opgenomen'.

Zoals de auditeur besluit, vormt zulks in hoofde van de overheid noch min noch meer de erkenning van de juistheid van de stelling van verzoeker, dat de bufferzone niet is gerespecteerd.

In een poging zich te redden, voert verwerende partij aan dat de bufferzone weliswaar op alle andere plaatsen rond de ambachtelijke zone Luitersheide II in het verde-
lingsplan is opgenomen, doch enkel niet ter hoogte van het eigendom van verzoeker.

Deze bewering is gratis, en wordt door geen enkel gegeven van het dossier ondersteund.

(...)

Deze stukken (van verwerende partij) leveren overigens geen enkel bewijs van de juistheid van de stellingen van de overheid; wel integendeel.

Stuk 1 van deze aanvullende stukken bevat, op het inplantingsplan op schaal 1/500, andermaal niet geauthentificeerde doorhalingen.

Stuk 4 kan evenmin overtuigen.

Dezelfde opmerkingen kunnen hier gelden t.a.v. het oorspronkelijke stuk 15.

(...)

Het stuk bevat een klaarblijkelijke wijziging van de schetsmatige aantekeningen i.v.m. de door de overheid geponeerde inplantingen van de respectieve zoneringen. Duidelijk is dat de aanvankelijke inplanting, gehanteerd bij de onteigeningsprocedure, later met een kogelpen is gewijzigd in zuidelijke richting -zulks wat de positionering van het buffergebied betreft, noordelijk en oostelijk van het eigendom van verzoeker-.

Essentieel is dat het stuk nergens een bewijs inhoudt van beweerde zorgvuldige onderzoeken, opmetingen, vaststellingen, (...)

De overheid doet weinig meer dan zichzelf recht verschaffen, door een niet controleerbaar stuk voor te brengen waarop zij haar eigen inzichten omtrent de positionering van de diverse gebieden zonder meer overbrengt en uittekent -met aarzelingen en wijzigingen dan nog wel ...-.

Nergens blijkt dat -of wordt aannemelijk gemaakt dat- is uitgegaan van de gegevens van het gewestplan met verordenende kracht.

Stukken 5 & 6 tonen precies aan dat de positionering van het woongebied door het gewestplan is bepaald op de wijze zoals verzoeker steeds heeft voorgehouden, met name met een insprong naar het noorden, ter hoogte van de oostgrens van het eigendom van verzoeker.

Verzoekers eigendom is dus over 80 meter woongebied.

Zulks is zo mogelijk nog duidelijker te zien op de stukken die verzoeker zelf heeft ingeroepen als bewijs van de juistheid van zijn stelling -zie o.m. stukken 5 & 11 verzoeker-.

Het ligt overigens voor de hand dat het gewestplan de bestaande toestand met het bestaan van een woning met tuin over 80 meter diep, heeft willen bevestigen. In de zorg om de bestaande toestand te bevestigen ligt de enige aanwezige en denkbare verklaring voor het feit dat van een insprong als zopas beschreven sprake is.

(...)

Op stuk 7 komen eens te meer niet te controleren aantekeningen voor, met potlood.

Men stelt vast dat de overheid op dit ontwerp onteigeningsplan zelfs geen strook van 50 meter woonzone vanaf de straat respecteert.

(...)"

Overwegende dat de tussenkommende partij het middel als volgt beantwoordt :

"De argumenten van verzoeker zijn eerder gericht op procedureregels, dan wel op de middelen zelf.

Opnieuw wordt de discussie niet rond stedenbouwkundige argumenten gevoerd.

Er zijn twee bufferzones.

Ten eerste deze die bij gewestplan voorzien is en welke overeenkomt met artikel 14 van het K.B. van 28.12.1972.

Ten tweede de bufferzone die bij de beslissing waarbij de bouwvergunning wordt verleend wordt opgelegd, namelijk een groenscherm van 6 meter. Deze bufferzone komt overeen met artikel 7 van het K.B. van 28.12.1972.

Terzake verwijst tussenkomende partij naar het arrest van uw Raad nr. 55.593 dd. 5 oktober 1995 inzake VERMEERSCH/Vlaamse Gewest, betreffende een bouwvergunning verleend voor het oprichten van een centrum voor opslag en voorbehandeling van giftige en industriële afvalstoffen.

Uw Raad besluit hierin dat de bufferzone ex. artikel 14 niet tot doel heeft de ongemakken verbonden aan de exploitatie van gevaarlijke, ongezonde of hinderlijke inrichtingen op te vangen, doch louter een stedenbouwkundige, esthetische en ordeningsfunctie heeft.

De bufferzone binnen het industriegebied en langs de grens ervan wordt bepaald in de bouwvergunning.

Verzoeker wil hierrond verwarring creëren.

Beide bufferzones bedragen samen 36 meter, waarvan 30 meter als 'overgangsgebied', in stedenbouwkundige zin, en 6 meter als afscherming tussen het containerpark en de onmiddellijke omgeving.

Verzoeker heeft zich geenszins verzet tegen de bestemming zoals voorzien op het gewestplan. Hij heeft zijn eigendom aangekocht wetende dat er een KMO-zone voorzien was. Of minstens had hij zich dienaangaande kunnen informeren";

Overwegende dat de verwerende partij, daarin bijgetreden door de tussenkomende partij, beweert dat "het eigendom van verzoeker enkel wat de eerste vijftig meter vanaf de straat betreft, behoort tot de woonzone en dat het verder gelegen gedeelte, met een oppervlakte van 30 meter behoort tot de bufferzone ex artikel 14.4.5. van voornoemd koninklijk besluit"; dat de verwerende partij stelt voornoemde cijfergegevens af te leiden uit "nauwkeurige opmetingen van het gewestplan"; dat zij evenwel geen bewijskrachtige stukken neerlegt, waaruit dit standpunt blijkt; dat het tussenarrest nr. 60.061 van 28 juni 1996, waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit werd bevo-

len, overweegt "dat bij ontstentenis van een stuk bestaande uit een vergrote, gekleurde ondergrond van het gewestplan, waarop de vergunde werken zijn geprojecteerd, in de huidige stand van de rechtspleging moet worden aangenomen dat, aangezien de bufferzone in het verdelingsplan is opgenomen en het eigendom van verzoeker op 6 meter van de bouwplaats is gelegen en rond het containerpark een groenscherm van 6 meter is vergund, binnen een 24 meter brede strook van de bufferzone werken zijn vergund"; dat noch de verwerende, noch de tussenkomende partij dergelijk stuk bij het administratief dossier hebben gevoegd;

Overwegende dat het bestreden besluit onder meer op de volgende overweging is gesteund :

"Overwegende dat in het verdelingsplan de bufferzone van het gewestplan is opgenomen";

dat de verwerende partij stelt dat deze overweging uit de bestreden beslissing niet geldt ter hoogte van het perceel van verzoeker; dat zij beklemtoont dat de bufferzone op die plaats niet is opgenomen in het verdelingsplan maar deel uitmaakt van het daaraan grenzende perceel van verzoeker; dat volgens dezelfde partij de werken zouden vergund zijn op een afstand van 36 meter van het woongebied, zijnde 30 meter bufferzone van het gewestplan, te verhogen met 6 meter, zijnde de door de bestreden vergunning opgelegde groenzone, die "volledig in het paarse gebied van het gewestplan" zou liggen;

Overwegende dat vooreerst moet worden vastgesteld dat het perceel van verzoeker een breedte heeft van 24,26 meter (stuk nr. 4 van het dossier van de tussenkomende partij); dat aangezien de bufferzone bedoeld bij artikel 14,4.5., van meergenoemd koninklijk besluit van 28 december 1972 30 meter breed is, valt, als, zoals de verwerende partij aanneemt dat deze zone

zich over de gehele breedte van het perceel van verzoeker uitstrekt, in ieder geval 5,74 meter (zijnde 30 meter - 24,26 meter) van de op het gewestplan voorziene bufferzone in het verdelingsplan; dat bovendien de stukken die door de verwerende en de tussenkomende partijen werden neergelegd, elkaar op het punt van de ligging van de bufferzone op het perceel van verzoeker, tegenspreken; dat volgens stuk nummer 7 (zijnde een uittreksel uit het kadastraal plan) dat de verwerende partij samen met haar memorie van antwoord heeft neergelegd, de westgrens van de bufferzone samenvalt met de grens tussen het perceel van verzoeker en het perceel 275 E, zodat de bufferzone zich na 30 meter vanuit de straat gemeten, uitstrekt over de gehele breedte van het eigendom van verzoeker; dat volgens het op 7 februari 1997 door de tussenkomende partij neergelegde stuk nummer 3 (zijnde een ingekleurd uittreksel van het kadastraal plan), beide voornoemde grenzen niet samenvallen, zodat het woongebied zich op de westgrens van het perceel van verzoeker uitstrekt over een afstand van 60 meter; dat bijgevolg andermaal dient te worden vastgesteld dat de bufferzone voorzien door het gewestplan ter hoogte van het perceel van verzoeker minstens gedeeltelijk in het verdelingsplan is opgenomen; dat dienvolgens het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 28 augustus 1995 van de gemachtigde ambtenaar waarbij aan de gemeente Lint de bouwvergunning wordt afgegeven met betrekking tot een terrein gelegen Lintseheide te Lint "tot wijziging bouwvergunning nr. 332.738 dd. 13.1.94. De vorige bestemming stapelplaats en parkeerruimte te vervangen door een nieuwe bestemming nl. aanleg containerpark en plaatsen van KGA kluis op dit containerpark".

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig januari 1900 achtennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. EYLENBOSCH,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

M. VRINTS.